

692

Besluit van 24 december 1986, houdende wijziging van het Aanwijzingsbesluit verplicht-verzekerden Ziekenfondswet

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 11 november 1986, DGVGZ/VTA/VZ/VV, nr. 36172, gedaan in overeenstemming met de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid;

Gelet op de artikelen 3, eerste lid, onder b, 15, zesde lid, en 18 van de Ziekenfondswet;

Gehoord de Ziekenfondsraad (adviezen van 28 maart 1985, nr. SVV/VERZ/7038, 30 mei 1985, nr. SVV/VERZ/14396, 2 april 1986 SVV/VERZ 4670, 26 juni 1986, nr. SVV/VERZ/17832 en 8 augustus 1986, nrs. JA/16386 en SVV/VERZ/23104);

De Raad van State gehoord (advies van 19 december 1986, nr. W13.86.0589);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 23 december 1986, DGVGZ/VTA/VZ/VV, nr. 36850, uitgebracht in overeenstemming met de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel I

In het Aanwijzingsbesluit verplicht-verzekerden Ziekenfondswet (Stb. 1965, 638)¹ worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A

Artikel 1 wordt gewijzigd als volgt:

1. De eerste volzin van onderdeel f komt te luiden:

degene die zijn woonplaats hier te lande heeft en anders dan krachtens de Werkloosheidswet (Stb. 1986, 566) of de Toeslagenwet (Stb. 1986, 562) dan wel de voorzieningen en regelingen, bedoeld onder e, g, x en aa, een uitkering of wachtgeld ter zake van werkloosheid of ontslag ontvangt op grond van de arbeidsvoorwaarden, verbonden aan de dienstbetrekking ter zake waarvan hij verplicht verzekerd was ingevolge het bepaalde onder c dan wel uitsluitend in verband met overschrijding van de voor de verplichte ziekenfondsverzekering geldende loongrens niet verzekerd was ingevolge het bepaalde onder c.

2. In onderdeel g wordt na «Wet op de toegang tot ziektekostenverzekeringen» ingevoegd: (Stb. 1986, 123).

3. Onderdeel j vervalt.

4. In onderdeel r wordt telkens het woord «invaliditeitspensioen» vervangen door «pensioen» en wordt na de zinsnede «tenminste 45%» ingevoegd «of invaliditeit van tenminste 45%». 5. In onderdeel s wordt de zinsnede «als bedoeld onder j» vervangen door: op grond van verplichte verzekering ingevolge de Wet op de Arbeidsongeschiktheidsverzekering (Stb. 1977, 492).

6. In onderdeel v wordt na «de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet (Stb. 1980, 28)» de komma vervangen door een punt-komma en vervalt de daarna volgende tekst van het onderdeel.

7. In onderdeel x wordt, na plaatsing van de aanduiding «1.» voor de tekst, een sub-onderdeel 2 toegevoegd, luidende: 2. tot de eerste dag van de maand waarin de betrokkene de leeftijd van 65 jaar bereikt, degene die zijn woonplaats hier te lande heeft en een uitkering geniet ingevolge de Algemene Bijstandswet met toepassing van de artikelen 13, 14 of 15 van het Bijstandsbesluit Landelijke Normering;

8. Onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel z door een punt-komma, wordt een nieuw onderdeel aa toegevoegd, luidende:

aa. tot de eerste dag van de maand waarin de betrokkene de leeftijd van 65 jaar bereikt, degene die zijn woonplaats hier te lande heeft en die een uitkering ontvangt krachtens de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (Stb. 1986, 565).

B

Artikel 2 wordt gewijzigd als volgt:

1. In de laatste volzin van het eerste lid wordt na het woord «Werkloosheidswet» ingevoegd: (Stb. 1967, 421) en wordt de zinsnede «de vorige volzin» gewijzigd in: onderdeel a.

2. Aan het tweede lid wordt een zin toegevoegd, luidende: Tot het bruto ongekorte uitkeringsbedrag wordt mede gerekend de toeslag ingevolge artikel 9 van de Wet van 20 december 1984, houdende aanpassing van uitkeringspercentages van ontslaguitkerings- en arbeidsongeschiktheidsregelingen voor overheidspersoneel en daarmee gelijk te stellen personeel (Stb. 657).

3. Het derde lid vervalt.

4. Het vierde lid komt te luiden:

4. Artikel 1, onder k, is niet van toepassing op degene die een invaliditeitspensioen geniet, indien 70% van middelsom, verhoogd met de toeslag, bedoeld in artikel F 7a van de Spoorwegpensioenwet, en de toeslag ingevolge artikel 10 van de Wet van 20 december 1984, houdende aanpassing van uitkeringspercentages van ontslaguitkerings- en arbeidsongeschiktheidsregelingen voor overheidspersoneel en daarmee gelijk te stellen personeel, op jaarbasis meer bedraagt dan het in artikel 3, eerste lid, onder a, van de Ziekenfondswet genoemde bedrag, tenzij hij op de dag, voorafgaande aan die, waarop dit het geval is, verplicht verzekerd was op grond van de Ziekenfondswet. Hierbij wordt tot het einde van een kalenderjaar geen rekening gehouden met wijzigingen van middelsom of toeslagen, welke na 1 november van het voorafgaande jaar plaatsvinden of hebben plaatsgevonden. Onder middelsom wordt ten deze verstaan: de overeenkomstig de regelen, vastgesteld bij algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel A 8 van de Spoorwegpensioenwet, aangepaste middelsom, waarnaar de aanvulling als bedoeld in artikel F 7 van die wet voor betrokkene is of zou worden berekend. Onder toeslag wordt ten deze verstaan de toeslag waarop krachtens artikel F 7a van de Spoorwegpensioenwet recht zou bestaan indien het invaliditeitspensioen gelijk zou zijn aan de middelsom, vermeerderd met de toeslag van artikel 10 van de Wet van 20 december 1984, houdende aanpassing van uitkeringspercentages van ontslaguitkerings- en arbeidsongeschiktheidsregelingen voor overheidspersoneel en daarmee gelijk te stellen personeel.

Het bepaalde in dit lid is van overeenkomstige toepassing op degene die een periodieke uitkering ontvangt als bedoeld in artikel 1, onder k, met dien verstande, dat onder middelsom wordt verstaan de overeenkomstige regelen, vastgesteld bij algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel A 8 van de Spoorwegpensioenwet aangepaste middelsom, waarnaar de uitkering wordt berekend.

5. De eerste volzin van het vijfde lid wordt vervangen door: Artikel 1 onder o, p, q en r is niet van toepassing op degene wiens bezoldiging of pensioenuitkering, in voorkomend geval met inbegrip van de vergoeding, bedoeld in artikel X3 van de Algemene Militaire Pensioenwet en van de toeslag, bedoeld in artikel 10 van de Wet van 20 december 1984, houdende aanpassing van uitkeringspercentages van ontslaguitkerings- en arbeidsongeschiktheidsregelingen voor overheidspersoneel en daarmee gelijk te stellen personeel, meer bedraagt dan het in artikel 3, eerste lid, onder a, van de Ziekenfondswet genoemde bedrag per jaar.

6. Het zevende lid komt te luiden:

7. Het bepaalde in artikel 1, onder v, is niet van toepassing op:

a. degene die een toelage ontvangt indien 70% van zijn dagloon ingevolge de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering dan wel van zijn dagloon krachtens de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen – herleid tot jaarloon – meer bedraagt dan het in artikel 3, eerste lid, onder a, van de Ziekenfondswet genoemde bedrag, tenzij hij op de dag, voorafgaande aan die, waarop dit het geval is, verplicht verzekerd was op grond van de Ziekenfondswet. Hierbij wordt tot het einde van een kalenderjaar geen rekening gehouden met wijzigingen van het voorafgaande jaar welke plaatsvinden of hebben plaatsgevonden.

b. degene die een toelage ontvangt welke minder dan 35% bedraagt van de grondslag, waarnaar de arbeidsongeschiktheidsuitkering, waarop hij recht heeft dan wel recht zou hebben, indien hij voor toekenning van zulk een uitkering in aanmerking zou komen, is of zou zijn berekend, tenzij hij op de dag voorafgaande aan die met ingang waarvan de toelage wordt toegekend verzekerd was op grond van de verplichte verzekering ingevolge de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering.

7. Het achtste lid komt te luiden:

8. Artikel 1, onder w, is niet van toepassing indien 70% van middelsom, verhoogd met de toeslag bedoeld in artikel F 9a van de Algemene burgerlijke pensioenwet en de toeslag ingevolge artikel 10 van de Wet van 20 december 1984, houdende aanpassing van uitkeringspercentages van ontslaguitkerings- en arbeidsongeschiktheidsregelingen voor overheidspersoneel en daarmee gelijk te stellen personeel, op jaarbasis meer bedraagt dan het in artikel 3, eerste lid, onder a, van de Ziekenfondswet genoemde bedrag, tenzij de betrokkene op de dag, voorafgaande aan die, waarop dit het geval is, verplicht verzekerd was op grond van artikel 1, onder w, of laatstelijk in de betrekking, ten aanzien waarvan het recht op pensioen is ontstaan, verplicht verzekerd was op grond van het Ziekenfondsbesluit of de Ziekenfondswet. Hierbij wordt tot het einde van een kalenderjaar geen rekening gehouden met wijzigingen van middelsom of bovenbedoelde toeslagen, welke na 1 november van het voorafgaande jaar plaatsvinden of hebben plaatsgevonden.

Voor de toepassing van dit lid wordt onder middelsom verstaan: de overeenkomstig de regelen, vastgesteld bij algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel A 8 van de Algemene burgerlijke pensioenwet, aangepaste middelsom, waarnaar de aanvulling als bedoeld in artikel F 9 van die wet voor betrokkene is of zou worden berekend. Indien bij de vaststelling van de middelsom rekening is gehouden met een deeltijdfactor bedoeld in artikel A 1a van de Algemene burgerlijke pensioenwet blijft het effect van die factor voor de toepassing van dit lid buiten beschouwing. Voor de toepassing van dit lid wordt onder de toeslag ingevolge artikel F 9a van de Algemene burgerlijke pensioenwet verstaan de ingevolge het vierde lid van dat artikel ten hoogste te verlenen toeslag.

8. In het negende lid wordt «j, k, n» vervangen door: k, n.

9. Onder vernummering van het twaalfde en dertiende lid in het dertiende en veertiende lid wordt een nieuw twaalfde lid ingevoegd, luidende:

12. Artikel 1, onder x, sub 1, is niet van toepassing indien de in dat onderdeel bedoelde uitkering ingevolge de Algemene Bijstandswet betrekking heeft op de premie voor een particuliere ziektekostenverzekering op grond van het Besluit bijstandverlening particuliere ziektekostenverzekering (Stcrt. 1986, 61) dan wel op een uitkering krachtens de Rijks-groepsregeling oudere zelfstandigen (Stb. 1977, 526) of krachtens het Bijstandsbesluit Zelfstandigen (Stb. 1986, 544).

10. Aan het dertiende lid wordt de volgende volzin toegevoegd:

Voor de toepassing van de vorige volzin wordt de dienstbetrekking geacht voort te duren zolang en voor zover in het tijdvak gelegen tussen de beëindiging van de dienstbetrekking en de ingangsdatum van het vervroegde pensioen, in verband met de beëindiging van bedoelde dienstbetrekking een uitkering op grond van een sociale verzekeringswet dan wel een uitkering als bedoeld in artikel 1, onder g of aa, is toegekend.

11. De zinsnede «artikel 3, eerste lid, onder a, sub 1°» wordt telkens gewijzigd in: artikel 3, eerste lid, onder a.C.

In artikel 3, tweede lid, wordt «de artikelen 1 en 15» vervangen door: de artikelen 1, 15, en 15a.

D

Artikel 4a, eerste lid, komt te luiden:

1. Voor de verzekering van degenen, bedoeld in artikel 1, onder d, wordt over de uitkering een premie geheven tot het krachtens artikel 15, eerste lid, van de Ziekenfondswet vastgestelde percentage. Daarbij wordt mede als uit te betalen arbeidsongeschiktheidsuitkering aangemerkt de vakantie-uitkering alsmede de toeslag ingevolge artikel 9 van de Wet van 20 december 1984, houdende aanpassing van uitkeringspercentages van ontslaguitkerings- en arbeidsongeschiktheidsregelingen voor overheids-personeel en daarmee gelijk te stellen personeel, alsmede de aanspraken krachtens een andere wettelijke regeling waarmee bij de vaststelling van het bedrag van de arbeidsongeschiktheidsuitkering rekening wordt gehouden, voor zover over het bedrag van die aanspraken niet reeds premie voor de verplichte ziekenfondsverzekering wordt geheven.

E

Aan artikel 5, eerste lid, wordt een zin toegevoegd, luidende: Daarbij wordt in voorkomend geval mede als uitkering of wachtgeld aangemerkt de toeslag ingevolge artikel 9 van de Wet van 20 december 1984, houdende aanpassing van uitkeringspercentages van ontslaguitkerings- en arbeidsongeschiktheidsregelingen voor overheids-personeel en daarmee gelijk te stellen personeel.

F

In artikel 5a worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In het vijfde lid wordt na plaatsing van een aanduiding «a.» voor de tekst en onder vervanging van de punt aan het slot door een punt-komma, een onderdeel b toegevoegd, luidende:

b. In afwijking van artikel 15, derde en vijfde lid, van de Ziekenfondswet stort het Algemeen burgerlijk pensioenfonds, bedoeld in artikel L1 van de Algemene burgerlijke pensioenwet, de in het eerste lid bedoelde premie rechtstreeks in de Algemene Kas, bedoeld in artikel 71 van de Ziekenfondswet.

2. In het zesde lid wordt «het vorige lid» gewijzigd in: het vijfde lid, onder a.

G. In artikel 6 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In het eerste lid, eerste volzin, wordt na het woord «uitkering» ingevoegd: met inbegrip van een eventuele toeslag ingevolge de Toeslagenwet.

2. Het tweede lid wordt gewijzigd als volgt:

- In de eerste volzin worden de woorden «overeenkomstig het bepaalde in artikel 7» vervangen door: overeenkomstig het bepaalde in artikel 12a.
- In de tweede volzin wordt na «aangemerkt» ingevoegd: de toeslag ingevolge de Toeslagenwet en.

H

Artikel 7 vervalt

I

Artikel 8, tweede lid, komt te luiden:

2. Voor de toepassing van het eerste lid worden mede als uit te betalen pensioen aangemerkt de aanvulling, de toeslag en de herberekeningstoelage onderscheidenlijk bedoeld in de artikelen F7, F7a en U22 van de Spoorwegpensioenwet. Voorts wordt voor de toepassing van het eerste lid mede als uit te betalen pensioen of uitkering aangemerkt de toeslag ingevolge artikel 10 van de Wet van 20 december 1984, houdende aanpassing van uitkeringspercentages van ontslaguitkerings- en arbeidsongeschiktheidsregelingen voor overheids personeel en daarmee gelijk te stellen personeel.

J

In artikel 10 vervalt de zinsnede «d, sub 1,».

K

Aan artikel 12, tweede lid, wordt na vervanging van de punt aan het slot door een komma toegevoegd: voor zover over het bedrag van die aanspraken niet reeds premie wordt geheven.

L

Artikel 12a wordt gewijzigd als volgt:

1. In het tweede lid wordt na «Algemene Arbeidsongeschiktheidswet» een komma geplaatst en wordt vervolgens ingevoegd «de toeslag ingevolge de Toeslagenwet,».

2. Aan het derde lid wordt onder wijziging van «artikel 9, tweede en achtste lid» in «artikel 9, tweede en negende lid» de volgende volzin toegevoegd:

Voor een verzekerde die tevens verzekerd is krachtens artikel 3, eerste lid, onder a, van de Ziekenfondswet, uit hoofde van een arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van een verplichte verzekering ingevolge de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, worden voor de toepassing van de vorige volzin de uitkeringen, bedoeld in dit artikel, samengeteld.

M

Artikel 12b, tweede lid, komt te luiden:

2. Voor de toepassing van het eerste lid worden mede als uit te betalen pensioen aangemerkt de aanvulling, de toeslag en de herberekeningstoelage onderscheidenlijk bedoeld in de artikelen F9, F9a en U27 van de Algemene burgerlijke pensioenwet, alsmede de toeslag, bedoeld in artikel 10 van de Wet van 20 december 1984, houdende aanpassing van uitkeringspercentages van ontslaguitkerings- en arbeidsongeschiktheidsregelingen voor overheids personeel en daarmee gelijk te stellen personeel.

N

In artikel 13 wordt het zinsdeel «artikel 1, onder x» vervangen door: artikel 1, onder x, sub 1, en onder aa.

O

Onder vernummering van artikel 13a in artikel 13b wordt een nieuw artikel 13a ingevoegd, luidende:

1. Voor de verzekering van degenen bedoeld in artikel 1, onder x, sub 2, is door de werkgever een door Onze Minister vast te stellen premie verschuldigd, welke wordt gebaseerd op de landelijk gemiddelde jaarlijkse kosten van een ziekenfondsverzekerde.
2. Voor de toepassing van dit artikel zijn artikel 15, derde en vijfde lid, van de Ziekenfondswet van overeenkomstige toepassing.
3. Onze Minister kan voorschriften geven met betrekking tot de invordering, de afdracht en de verantwoording van de premie.

P

De tweede volzin in artikel 15, eerste lid, onder d, komt te luiden: Artikel 2 van het Besluit beperking kring verzekerden Ziekenfondswet is van overeenkomstige toepassing.

Q

In artikel 15a, laatste volzin, wordt de zinsnede «de artikelen 8, 11, 12a en 12b» vervangen door: de artikelen 8, 11 en 12b.

R

In artikel 16, derde lid, wordt de zinsnede «vervat in artikel 7» vervangen door: vervat in artikel 12a.

Artikel II

De tekst van het Aanwijzingsbesluit verplicht-verzekerden Ziekenfondswet wordt door Onze Minister van Justitie in het Staatsblad geplaatst.

Artikel III

Dit besluit treedt in werking op het tijdstip waarop de Wet premieheffing over uitkeringen (Stb. 1986, 639) in werking treedt en werkt voor wat betreft de onderdelen A, punt 4, en B, punt 9, terug tot en met 1 april 1986.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 24 december 1986

Beatrix

De Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
L. C. Brinkman

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
J. de Koning

Uitgegeven de *dertigste* december 1986

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

¹ Laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 27 maart 1986, Stb. 125.

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 13 januari 1987 nr. 8.

NOTA VAN TOELICHTING

Vooruitlopend op de verlaging van de percentages van de uitkeringen ter zake van werkloosheid en arbeidsongeschiktheid in zowel de werknemersverzekeringen als de daarmee overeenkomende uitkeringsregelingen voor overheidspersoneel, onderwijspersoneel en daarmee gelijk te stellen personeel, werden per 1 juli 1984 de bedragen op basis waarvan de betreffende uitkeringen worden berekend verlaagd. Met de realisering van de verlaging van de uitkeringspercentages met 10% per 1 januari 1985 werd gelijktijdig de hiervoor aangeduide verlaging van de daglonen in het kader van de werknemersverzekeringen ongedaan gemaakt. In het kader van regelingen voor overheidspersoneel, onderwijspersoneel en daarmee gelijk te stellen personeel werd evenwel de zogenaamde middelsom niet teruggebracht op het niveau van 30 juni 1984, terwijl nochtans wel een korting op de uitkeringen van 10% werd doorgevoerd. Om uiteindelijk op hetzelfde resultaat uit te komen als het geval was bij de werknemersverzekeringen werd vervolgens bij de Wet van 20 december 1984 (Stb. 657) een toeslag op de te verstrekken uitkeringen ingevoerd.

De voorheen door het Rijk betaalde premie AOW/AWW is met ingang van 1 juni 1985 ten laste gekomen van de ambtenaren zelf, voor zover deze in actieve dienst zijn. Hiertegenover stond een verhoging van de bruto-salarissen. Een overeenkomstige wijziging voor uitkeringsgerechtigde ambtenaren werd vastgesteld bij de wet van 3 juli 1986 (Stb. 394), waarbij tegenover de premiecompensatie AOW/AWW een toeslag op de middelsom werd gesteld. Ten einde de hiervoor aangeduide toeslagen in aanmerking te kunnen nemen bij de beoordeling van de verzekeringsplicht en de premieheffing zijn de op de in het geding zijnde categorie verzekerden betrekking hebbende bepalingen van het Aanwijzingsbesluit verplicht-verzekerden Ziekenfondswet (Stb. 1965, 638)(Aanwijzingsbesluit) aan de hiervoor omschreven regelgeving aangepast. (Artikel I, onderdelen B, punten 2, 4, 5 en 7, D, E, I en M)

Met de inwerkingtreding van de Toeslagenwet (Stb. 1986, 562) wordt onder bepaalde voorwaarden een recht op toeslag toegekend aan rechthebbenden op een loondervingsuitkering in de zin van die wet. De op deze categorieën van personen betrekking hebbende bepalingen van het Aanwijzingsbesluit inzake de beoordeling van de verzekeringsplicht en de premieheffing zijn aan de hiervoor aangeduide nieuwe regelgeving aangepast. (Artikel I, onderdelen G en L)

Met de inwerkingtreding van de Wet premieheffing over uitkeringen (Stb. 1986, 639) worden rechthebbenden op een uitkering ingevolge de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (Stb. 1977, 492) beschouwd als werknemer in de zin van de Ziektewet (Stb. 1967, 473). Dit heeft tot gevolg dat de verzekering ingevolge de Ziekenfondswet van deze categorie personen die voorheen steunde op het Aanwijzingsbesluit thans rechtstreeks voortvloeit uit artikel 3, eerste lid, onder a, van de Ziekenfondswet. Het bepaalde in het Aanwijzingsbesluit dat op deze categorie verzekerden betrekking heeft kan derhalve vervallen. (Artikel I, onderdelen A, punten 3, 5 en 6, B, punten 3, 6 en 8, H, L, P en R)

Met de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (Stb. 1986, 565) (IOAW) wordt een werkelijke voorziening getroffen welke er toe strekt te voorkomen dat de in het geding zijnde categorieën van personen een beroep zouden moeten doen op de Algemene Bijstandswet (Stb. 1963, 284) (ABW). Gelet op het nochtans met laatstgenoemde wet overeenkomende karakter van de IOAW wordt het gepast geacht de betrokken categorieën van personen – evenals de rechthebbenden op een ABW-uitkering – verplicht verzekerd te doen zijn ingevolge de Ziekenfondswet. Artikel I, onderdeel A, punt 8, voorziet in een hiertoe strekkende aanwijzing van het Aanwijzingsbesluit. Aangezien in voorkomend geval de partner van de oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemer eveneens

rechten aan de IOAW ontleent wordt deze op grond van de hiervoor aangeduide aanwijzing eveneens zelfstandig verplicht verzekerd ingevolge de Ziekenfondswet.

Rechthebbenden op een uitkering ingevolge de ABW die worden opgenomen in bijvoorbeeld een tehuis voor thuislozen of in een ziekenhuis verliezen in die situatie hun recht op bijstandsuitkering met toepassing van de artikelen 3, 4 of 5 in verbinding met artikel 6 van het Bijstandsbesluit Landelijke Normering (Stb. 1983, 132) (BLN) en worden in plaats daarvan in het genot gesteld van een bijstandsuitkering met toepassing van de artikelen 13, 14 of 15 van het BLN (zogenaamd zak- en kleedgeld). In tegenstelling tot eerstbedoelde bijstandsuitkering vormt laatstbedoelde bijstandsuitkering geen titel voor verplichte verzekering ingevolge de Ziekenfondswet. Betrokkenen zijn in dat geval aangewezen op het sluiten van een particuliere ziektekostenverzekering. In de praktijk is gebleken dat aan deze procedure voor zowel de bijstandsgerechtigde zelf als de daarbij betrokken instanties aanmerkelijke administratieve moeilijkheden kleven. Thans wordt erin voorzien de betrokken categorie van personen in de verplichte verzekering ingevolge de Ziekenfondswet op te nemen tegen een door de instantie die met de uitbetaling van de betreffende bijstandsuitkering is belast verschuldigde premie, welke wordt gebaseerd op de landelijk gemiddelde jaarlijkse kosten per ziekenfondsverzekerde. (Artikel I, onderdelen A, punt 7, en N). Door deze oplossing worden de uitvoeringslasten van de hierbij betrokken instanties aanmerkelijk verlicht.

Met ingang van 1 mei 1985 is over uitkeringen ingevolge de Ziektewet premie verschuldigd voor onder meer de ziekenfondsverzekering. De artikelen 4a en 10 van het Aanwijzingsbesluit zijn voor wat betreft de in artikel 1, onder d, sub 1, van dat besluit bedoelde personen thans aan de hiervoor aangeduide situatie aangepast. (Artikel I, onderdelen D en J)

Sedert de inwerkingtreding van de Wet op de toegang tot ziektekostenverzekeringen (Stb. 1986, 123) (WTZ) per 1 april 1986 vormt een vervroegd pensioen titel voor verplichte verzekering ingevolge de Ziekenfondswet. Daarbij werd de voorwaarde gesteld dat het vervroegde pensioen wordt toegekend in onmiddellijke aansluiting aan een arbeidsverhouding die eveneens leidde tot verplichte ziekenfondsverzekering. Een vervroegd pensioen dat niet in onmiddellijke aansluiting aan een zodanige dienstbetrekking werd toegekend, leidde derhalve niet tot verplichte verzekering. Beoogd werd geen verplichte verzekering te baseren op pensioenuitkeringen uit premievrije pensioenpolissen, verkregen uit een of meerdere vroegere dienstbetrekkingen. Zou hiervoor geen uitzondering gemaakt zijn, dan zou verplichte verzekering kunnen voortvloeien uit uitsluitend vervroegde pensioenuitkeringen ter zake van verschillende, reeds lang beëindigde dienstbetrekkingen die wellicht elk een eigen (vervroegde) pensioneringsleeftijd kennen. Inmiddels is gebleken dat voormelde voorwaarde zijn doel voorbij schiet in de gevallen waarin tussen de beëindiging van de dienstbetrekking waaraan een verplichte verzekering is verbonden en de toekenning van een vervroegd pensioen uit hoofde van die dienstbetrekking een periode is gelegen gedurende welke een betrokkene wegens het beëindigen van meerge-noemde dienstbetrekking in het genot is gesteld van een loondervingsuitkering in het kader van de sociale verzekering aan welke uitkering eveneens een verplichte ziekenfondsverzekering is verbonden. Na het beëindigen van zodanige loondervingsuitkering zou betrokkene met toepassing van de voornoemde voorwaarde niet voor de voortzetting van de ziekenfondsverzekering in aanmerking komen, hetgeen, gelet op de verzekeringstechnische context als ongewenst moet worden beschouwd. Artikel I, onderdeel B, punt 10, strekt tot correctie van de hierboven beschreven situatie.

De bovenstaande wijzigingen van het Aanwijzingsbesluit zijn geschied overeenkomstig de strekking van de in de aanhef van dit besluit vermelde adviezen van de Ziekenfondsraad alsmede, voor wat betreft de onderdelen

A, punt 7, en B, punt 10, overeenkomstig het door die Raad op 26 september 1986 uitgebrachte overzicht met betrekking tot de invoering van de WTZ (nr. SVV/VERZ/23264).

Van de gelegenheid is gebruik gemaakt om een aantal verbeteringen aan te brengen in respectievelijk de artikelen 1, onder f en r, 2, twaalfde lid (oud), 3, tweede lid, en 15a, van het Aanwijzingsbesluit (Artikel I, onderdelen A, punten 1 en 4, B, punt 9, C en Q). Aangezien de in onderdelen A, punt 4 en B, punt 9, genoemde correcties verband houden met de wijzigingen die in het Aanwijzingsbesluit zijn aangebracht als gevolg van de inwerkingtreding van de WTZ per 1 april 1986 wordt hieraan terugwerkende kracht verleend tot aan voornoemde datum. In de uitvoeringspraktijk is op deze verbeteringen sedert genoemde datum reeds vooruitgelopen.

De in het onderhavige besluit opgenomen wijzigingen bevatten deels een herschikking van de regelgeving verband houdende met de Wet premieheffing over uitkeringen, waarbij onder meer de verzekeringsplicht van WAO-gerechtigden in de Ziekenfondswet is opgenomen en deels een aanpassing van de voorschriften aan de Wet van 20 december 1984, houdende aanpassing van uitkeringspercentages van ontslaguitkerings- en arbeidsongeschiktheidsregelingen voor overheids personeel en daarmee gelijk te stellen personeel, alsmede de Toeslagenwet. Daarnaast wordt de regelgeving op enkele punten aangepast aan de bestaande uitvoeringspraktijk. De uitvoering van de ziekenfondsverzekering wordt hierdoor vereenvoudigd zodat vanuit het oogpunt van deregulering het onderhavige voorstel positief wordt beoordeeld.

De Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
L. C. Brinkman

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
L. de Graaf